

שלחתי את המאמר המצורף "השאלה ביחידות הראשונה: על שם מי אתה נקרא?"

לרב המקובל יצחק כהן ולהן תגובתו:

מהמאמר של הרבי מלובביץ' ששלחת לי לומדים שהרבי מחבר את נשמת יוסף הצדיק, שהוא המשיח, עם נשמת אחיו לוי, שממנה יצאו הכהנים והלוויים. להלן ההסבר:

כתוצאה מחטא אדם וחווה וחטא הורדו נשמות אדם וחווה מעולמות הנשמה לעולמות הרוח. בעקבות חטא בני האלוקים, ששכבו עם בנות האדם, הורדו נשמות כל העולם, בעקבות המבול, לעולמות הנפש, כאשר מצרים מציינת את פתחי הנידה של כדור הארץ. הערים פיתום ורעמסס מציינים גם את עולמות התולדות של חווה אמנו (כדור הארץ = נשמת אדם וחווה לשם תיקון עולמות הדומם, צומח, חי וחי מדבר המציינים את 4 רוחות השמיים, שבכל אחד מהם יש העולמות הבאים: דומם = נפש=עולם עשייה; צומח = רוח = עולם תפארת; חי= נשמה= עולם בינה; חי מדבר = חיה=אצילות. כך בכל עולם כל אחד מאלה מציינן מקום מסוים בנשמת אדם וחווה ובהשתקפות מקום זה בכדור הארץ). לאחר החטא, אדם ראשון מגיע כמשיח, בכל הדורות, כדי להעלות או להוריד את נשמותיו בעולמות.

דוגמא א': אברהם, יעקב, יוסף ואחיו, אבותינו, כנשמות בני ישראל, המתקנים את נשמות אדם וחווה, ירדו למצרים לשם תיקון עולמות הנפש ומשם ירדו לעולמות השאול, דרך הערים פיתום ורעמסס, לשם תיקון עולמות השאול, ומלכות עולמות הנפש.

גם משה, יהושע, דוד המלך ושלמה המלך הם גם נשמות יוסף, והם נשמת אדם ראשון בעולמות הנפש, ובעולמות הנפש אין כהנים. הכהנים באים מעולמות המותניים (רוח) שבעולמות הרוח, הנקראים הר גלעד (הר גלעד = עולמות המותניים, שבו נערכה הברית בין יעקב אבינו ולבן, דודו) ואחראים על עולמות המין הזכרי והנקבי. אנו ירדנו לעולמות הנפש לאחר המבול. הנביאים החליפו את הבכורות של עם ישראל והם אחראים על עולמות התולדות של המלכות בעולמות הרוח והנפש. בזמן עבודתם, וכשהם טהורים, מעוברים בכהנים מלאכי עליון כדי לתקן עולמות עליונים ותחתונים (בחיבור שמים וארץ לשם עבודה ותיקון עולמות השמים=מלאך; גוף הכהנים= ארץ. כך תמיד. מלאך טומאה או קדושה המעובר באדם הוא הזכר וגוף האדם נקבה. הזכר שולט במוח ולכן גם על הנקבה. כלומר, אם אדם חוטא הוא יוצר מלאך טומאה שמתעבר בגופו ושולט במוחו, והיפוכו במלאך קדושה. כך נעשה עם הכהנים בעבודת המקדש). בלוויים מעוברים כרובים, אראלים, חשמלים וכד' ולכן משה רבנו ואהרון, ככהנים בעולמות הרוח, שולחים את ברכתם מעולמות הרוח אל עולמות הנפש לשם עזרה בתיקונם של עולמות הנפש ולהעלות את הנשמות וחלקיהן מעולמות הנפש, ורק הכהנים יכולים לתקן את העולמות כי הם שריד מנשמת אדם ראשון ובהם מעוברים מלאכי עליון עפ"י היררכיה, ובסוף התיקון כל העולם יהיו כהנים עפ"י מקומם בנשמת אדם ראשון, שהוא צמצום נשמת מיכאל המלאך, הכהן הגדול ושר ישראל. נשמת אדם ראשון היא נשמת כהן ואילו לא היה חטא בני האלוקים לא היה נוצר המבול ולא היו נוצרים עולמות הממזרים, שנוצרו ממשגל זה, שהורידו את העולם כולו לעולמות הנפש ולמצרים (ערב רב).

משה רבנו היה נשמת יוסף הצדיק וגם הכהן הגדול עד סוף ימיו. גם יצחק אבינו, כבנו של אברהם אבינו וכן שבט שם, שבאותו זמן היו שבט הכהנים (עד לבואם של בני ישראל), הפך בעקדתו לכהן גדול ולכן אסור היה לו לעזוב את הארץ. לעומתו הותר לבנו יעקב ולצאצאיו לרדת למצרים, כפי שאברהם אבינו ירד למצרים, עפ"י הברית בין הבתרים שנחתמה בין אברהם אבינו ובין ה', ככתוב בבראשית פרק ט"ו: "וַיֹּאמֶר לְאַבְרָם, יְדַע תְּדַע כִּי-גֵר יִהְיֶה זְרַעְךָ בְּאֶרֶץ לֹא לָהֶם, וְעַבְדוּם, וְעָנּוּ אֹתָם--אַרְבַּע מֵאוֹת, שָׁנָה".

יצחק אבינו, בעקבות הברית, נשאר בארץ וירד למלכות גרר, שהיא מלכות הפלישתים, המציינת את הקודקוד השישי של מרכבת מצרים (ראה בראשית פרק י' שבו מראים את התולדות של מצרים), כלומר הפלישתים נמצאים בגבול מצרים. הסכם הברית של אבימלך מלך פלישתים עם אברהם ויצחק אבותינו הוא שבמשך 4 דורות (גלגולים) לא יגרשו את הפלישתים בחזרה למקומם, שהיה אמור להיות בדרום מצרים. לכן, יצחק אבינו, ככהן גדול, למרות שהיה בגרר, לא ירד למצרים, כלומר לא עזב את הארץ. בעקבות הברית ובצווי ה' יצחק אבינו נשאר בארץ ולכן ברכתו בארץ הייתה רבה, ככתוב בבראשית פרק כ"ו: "וַיִּזְרַע יִצְחָק בְּאֶרֶץ הַחֹמָה, וַיִּמְצָא בְּשָׂנָה הַחֹמָה מֵאָה שְׁעָרִים; וַיִּבְרַכְהוּ, ה'. וַיִּגְדַּל, הָאִישׁ; וַיִּלְכָּד הַלֹּחַף וַיְגַדֵּל, עַד כִּי-גָדַל מְאֹד. וַיְהִי-לוֹ מִקְנֵה-צֹאן וּמִקְנֵה בָקָר, וְעֶבְדָּה רַבָּה; וַיִּקְנְאוּ אֹתוֹ, פְּלִשְׁתִּים".

כדי לתקן ולטהר את העולמות נולד עם ישראל, כבכיר בשבט שם, שצמצמו נשמות כל העולם. יצחק אבינו ממשיך את שורש אדם וחווה, ככהן, ואילו שאר העולם, כנשמות אדם וחווה בעולמות הנפש. כדי לתקן את העולמות, עפ"י מחשבת הבריאה, בכל דור ודור נשלחות נשמות אדם ראשון, שכל הנשמות כלולות בו, כדי לתקן ולטהר את העולמות, בין בעלייה ובין בירידה בעולמות.

דוגמאות נוספות: יוסף, כנשמת אדם ראשון, ואביו, יעקב, הורידו את נשמת אדם וחווה למצרים. משה רבנו, כאדם הראשון וככהן, העלה אותנו בעולמות והוציא אותנו מתחילת עולמות הנחש ביציאת מצרים. ירמיהו הנביא, ככהן, הוריד את עם ישראל לבבל, שהיא חלק מנשמות שבט חם, כדי לתקן גם את עולמות אלה.

את נשמת יוסף כנשמת אדם ראשון רואים מתוך החלום שחלם (בראשית פרק ל"ז פס' ט"ו-י"א). בחלום זה השמש והירח ואחד עשרה כוכבים משתחווים ליוסף, ומכיוון שהשמש והירח נולדו ביום הרביעי, הרי נשמת יוסף נולדה בעולם גבוה יותר, בעולם היום השלישי. ביום השלישי נבראו העצים והדשאים וכן נשמת אדם ראשון, ככתוב בספר דברים פרק כ': "וַיִּבֶן הָאֱדָם עֵץ הַשִּׁדְהָ", ועל עם ישראל נאמר בספר ישעיהו פרק ס"ה: "כַּבֵּי-כִימֵי הָעֵץ יִמֵּי עַמִּי". כלומר, הנשמה שנולדה ביום השלישי היא נשמת אדם ראשון שהיא גם נשמת יוסף. נשמת אדם ראשון ירדה מעולם זה (היום השלישי) לעולמות הגוף (אבי"ע = אצילות, בריאה, יצירה ועשייה).

יוסף, כנשמת אדם ראשון, בא להוריד את עם ישראל לתיקון עולמות הערווה והשאול בכדור הארץ, שהם עולמות חווה אמנו, כי בחטא עץ הדעת התגלתה מודעות איברי המין, שאותה יש לתקן. הלילה מסמל את

עולמות האישה, שהם עולמות המלכות וצד שמאל, שעליהם אמר דוד המלך בתהילים פרק קל"ו "ט אַת-הַיָּרֵחַ וְכֹכְבֵימַי, לְמַמְשָׁלוֹת בְּלִילָהּ". את העולמות האלה מתקנים המשיחים, ולכן נאמר בחלום יוסף: "השמש הירח ו 11 כוכבים משתחוים ל" (11 הכוכבים מסמלים את חלק מהכוכבים ביקום).

דוגמא נוספת: שמואל הנביא זעק כל הלילה בפני ה' לאחר חטאו של שאול המלך, שלא השמיד את אגג מלך עמלק, ככתוב בשמואל א' פרק ט"ו: "י א... וַיִּזְעַק אֶל-ה', כָּל-הַלַּיְלָה". בזעקה זו ביקש שמואל מאלוהים שיפתח לו שער אחד של רחמים בעולמות המלכות.

במרכבת מגן הדוד, שיש בכל עולם, יש 6 קודקודים, 2 קודקודים בכל צד, וכל צד נקרא קו (קו = חיבור 2 הקודקודים). משה ואהרון חטאו לה', אמנם בשוגג, כאשר לא דיברו אל הסלע (קו ימני). אם היו מדברים אל הסלע היו מעלים את נשמות עם ישראל לעולמות הנשמה שבעולמות מלכות מצרים ואז היינו נכנסים לארץ ישראל עם עורלות מופחתות.

עכן בן כרמי מעל בחרם (קו שמאלי), לאחר כיבוש יריחו, כמתואר ביהושע פרק ז': "יג .. חָרַם בְּקֶרְבָּךְ יִשְׂרָאֵל...". והוריד את עם ישראל לדרגת חרם, הנמצאת בעולמות הטומאה והשואל. את הקו השלישי של מרכבת ישראל, הקו שסתם את הגולל, יצר שאול המלך שלא השמיד את אגג מלך עמלק. לכן, בניו של שמואל, אסף, הימן, איתן האזרחי וידותון בכו על הגלות, לאחר שאביהם אמר להם שהגלות התחילה.

שאול המלך ודוד המלך לא באו משבט הכהנים, כי היו בעולמות הנפש, למרות ששאול המלך, במעשיו, הוריד את עם ישראל בעולמות, ניתן היה לתקנם ע"י מלכות בית דוד, אך זה לא נעשה. רק מנהיגים, שהם כהנים, יכולים להעלות ולהוריד את עם ישראל והעולם, כמו משה רבנו, שהוא נשמת יוסף המחוברת ללוי (ראה בהמשך). משה רבנו הוא כהן והוא החיבור של יוסף ולוי, ולכן היה בכוחו להעלות את נשמות עם ישראל בעולמות.

אם מלכות דוד המלך, הנמצאת בעולמות הנפש, היו שומרים את התורה, לאחר נפילת שאול ועם ישראל, הם היו מעלים את נשמת מלכות דוד ואח"כ נשמות עם ישראל לדרגת כהנים, יחד עם גופם, ככתוב בשמות פרק י"ט: "ו וַיִּתֵּן אֶת-יְהוָה לִי מִמְלַכֶּת כְּהֵנִים". בראש ממלכת הכהנים עומד כהן גדול, לכן הכהן הגדול הוא גם המשיח.

כדי להעלות את נשמות מלכות דוד ואת עם ישראל הם צריכים לדעת את התורה על בוריה, עפ"י מחשבת הבריאה ולא כמחשבת אדם, שהיא הבל. מי שעשה זאת היה שמואל הנביא משבט לוי שהחזיר את כל עם ישראל בתשובה, כדי להעלות אותם בעולמות, ככתוב בשמואל א' פרק ז': "ב... וַיִּנְהוּ כָל-בֵּית יִשְׂרָאֵל, אַחֲרַי ה'". אם בית דוד היו ממשיכים בדרכו של דוד המלך ושל שמואל הנביא הם היו מעלים את עם ישראל לעולמות הכהנים, שהם עולמות הרוח, ככתוב בספר דברים פרק ל"ג פס' ח'-י"א: "א... יא... מִחַץ מִתְּנַיִם קָמְיוּ...".

שזה מקום הכהנים ומקומו של המשיח, שהוא כהן גדול, ככתוב בישעיהו פרק י"א: "ה' וְהָיָה צֶדֶק, אֲזוּר מִתְּנִי; וְהֶאֱמִינָה, אֲזוּר חֶלְצִי". (מִתְּנִים = עוֹלָם הָרוּח)

בית המקדש מציין את עולמות התולדות של אמא שכינה, כאשר העמודים בועז ויכין מציינים את תחילת פתחי הנידה של היקום, הדלתות מציינות את הפתח עצמו, ההיכל מציין את עולמות הנרתיק, קודש הקודשים מציין את עולמות הרחם. בתוך קודש הקודשים (בתוך הרחם) נמצא ארון הברית, המציין ביצית מופרית של אדם וחווה ובית המקדש בכללותו מציין את עולמות התולדות של מלכות הרוח והנפש.

כל שכינה תחתונה, כמו חוה אמנו, האמהות, מרים הנביאה ואחרות, בדורה, מציינת את בית המקדש. הכהנים מטשרים את בית המקדש, שהוא עולמות התולדות של מלכות הרוח והנפש. בארון הברית נמצאות נשמות אדם וחווה, שהם נשמות עם ישראל שהם נשמות כל העולם בגמר התיקון.

עולמות אהרון הכהן נושקים לעולמות של מרים, ככתוב בשמות פרק ט"ו: "כ' וַתִּקַּח מֵרִים הַנְּבִיאָה אֲחוֹת אֶהֱרֹן, אֶת-הַתֵּן--בְּיָדָהּ; וַתִּצָּאן כָּל-הַנְּשִׁים אַחֲרֶיהָ". הַנְּשִׁים אַחֲרֶיהָ מציינות את עולמות התולדות. מכאן כל הנשים מסמלות את עולמות התולדות של מלכות הרוח, שאותן מציין ההיכל, ועל כך אמר דוד המלך בתהילים פרק קמ"ד: "יב' אֲשֶׁר בְּנִינוּ, כְּנִטְעִים-- מְגַדְלִים בְּנְעוּרֵיהֶם: בְּנוֹתֵינוּ כְּזוֹיֹת-- מְחֻסְבוֹת, תִּבְנֶינָה הַיְכָל". הבנים כעצים מסמלים את עולמות הרוח בעולמות הכהנים, לאחר תיקונם, ונושקים לעולמות הבנות המציינות את תבנית ההיכל (בית המקדש).

מכאן תבין שהרבי התכוון לכך שמשיח בן יוסף הוא חיבור של יוסף ולוי, שאת החיבור מציין משה רבנו, שהוא נשמת יוסף וגם כהן, כגוף ונשמה. החיבור הנוסף, בעלייה בעולמות, הוא חיבור חזרה של נשמת שלמה המלך, כבן דוד, שזה החיבור של מלכות אפרים (בן יוסף) ויהודה (בן דוד). חיבור זה חייב להיעשות על ידי כהן בלבד, ככתוב ביחזקאל פרק ל"ז: "יט' דַּבֵּר אֲלֵהֶם, כֹּה-אָמַר אֲדֹנָי ה', הִנֵּה אֲנִי לֹקֵחַ אֶת-עֵץ יוֹסֵף אֲשֶׁר בְּיַד-אֶפְרַיִם, וְשִׁבְטֵי יִשְׂרָאֵל חִבְרוּ; וְנָתַתִּי אוֹתָם עָלָיו אֶת-עֵץ יְהוּדָה, וְעָשִׂיתֶם לְעֵץ אֶחָד, וְהָיוּ אֶחָד, בְּיַדִּי". העצים מסמלים את עולמות הרוח, שהם עולם הצומח, שהוא עולם הכהנים שירדו מעולם אצילות. מכאן, שמשיח בן דוד הוא גם בן יוסף והוא גם הכהן, ככתוב בישעיהו פרק נ"ג: "א' מִי הֶאֱמִין, לְשִׁמְעָנוּ; וְזָרַע ה', עַל-מִי נִגְלָתָה. ב' וַיַּעַל פִּיּוֹנֵק לְפָנָיו, וְכִשְׂרָשׁ מֵאֲרָץ צִיָּה". זרוע ה' הוא המשיח, המציין את האדם הראשון, שהוא נשמת המלאך מיכאל, שר ישראל וכהן גדול. ויעל כיונק, כלומר המשיח הוא גוף בשר ודם, וכשורש מארץ ציה, היא מקום קבורתו של משה רבנו במדבר, לפני הכניסה לארץ ישראל (מדבר = דם רב = פתחי נידה, המציינים את תחילת העלייה לעולמות מלכות הרוח).

הנביא זכריה בן עידו, ככהן, חיבר סופית את נשמת הכהונה עם נשמת משיח בן דוד, ככתוב בזכריה פרק ו' פס' ט'-ט"ו: "א' וְלִקְחֹתָ כֶּסֶף-וְזָהָב, וְעָשִׂיתָ עֲטָרוֹת; וְשָׂמְתָ, בְּרֵאשׁ יְהוֹשֻׁעַ בֶּן-יְהוֹצָדָק--הַכֹּהֵן הַגָּדוֹל. יב' וְאָמַרְתָּ אֵלָיו לֵאמֹר, כֹּה אָמַר ה' צְבָאוֹת לֵאמֹר: הִנֵּה-אִישׁ צֶמַח שְׁמוֹ, וּמִתְחַתֵּי יְצִמָּח, וּבְנָה, אֶת-הַיְכָל ה'. יג' וְהוּא יִבְנֶה אֶת-הַיְכָל ה',

והוא-ישא הוד, וישב ומשל, על-כסאו; והיה כהן, על-כסאו, ועצת שלום, תהיה בין שניהם". הנחת 2 עטרות, המציינים את עטרת הכהונה ואת עטרת המלוכה, בראש הכהן הגדול מציינים את מלך המשיח, ככהן גדול. על כך אומר דוד המלך בספר תהילים פרק ק"י: "ד נשבע ה', ולא ינחם-- אתה-כהן לעולם; על-דברתי, מלכי-צדק", שבועת ה', בשמו, שמלכיצדק, מלך המשיח, יהיה כהן לעולם, זה סיכום כל מה שהכתבתי עד לכאן. מכאן, המשיח וסגניו, שהם בני משפחתו, וכן מכין הגאולה לדורותיו הם כהנים.

על מכין הגאולה כתוב בישיעהו פרק נ"ג: "ה' חפץ דכאו, החלי-אם-תשים אשם נפשו, יראה זרע יאריך ימים; וחפץ ה', בידו יצלה". כלומר, אם סיים תפקידו בהצלחה אז יאריך ימים ויראה זרע (תולדות), אם לא יסיים את תפקידו לא יראה זרע ולא יאריך ימים ויבוא בגלגול אחר להמשך תפקידו בהכנת הגאולה.

על מכין הגאולה נכתב גם בתהילים פרק ק"י: "א לוד, מזמור: נאם ה', לאדני--שב לימיני; עד-אשית אינך, הדם לרגליך", ובמלאכי פרק ג': "הנני שלח מלאכי, ופנה-דרך לפני; ופתאם יבוא אל-היכלו האדון אשר-אתם מבקשים, ומלאך הברית אשר-אתם חפצים הנה-בא--אמר, ה' צבאות". ה' צבאות מציין את תיקון עולמות צד שמאל, שהם עולמות המלכות. המלאך ששלח ה' הוא המשיח, מכין הגאולה. תפקידו, בהכנת הגאולה, הוא טיהור העולמות, השמדת כל מלאכי הטומאה שנוצרו מחטא אדם ראשון ועד עתה (נחש לווייתן בריח, שהוא מלאך הטומאה שנוצר ע"י אדם בחטא עץ הדעת; נחש לווייתן עקלתון, הוא מלאך הטומאה שנוצר מחטא עץ הדעת של חוה; התנין אשר בים והעמלקים לסוגיהם נוצרו מחטאי בני האלוקים ששכבו עם בנות האדם), הסרת עורלות ומסכים, הסרת עור הנחש, השמדת היצר הרע, והשמדת מלאך המוות ולילית, השמדת אשמדאי ואגג מלך עמלק ושימור עולמות אלה נקיים ובטהרה עד בואו של הקב"ה, **מה שכבר מתבצע בימים אלה מידי יום ביומו**. כמו כן תפקידו של מכין הגאולה הוא לימוד התורה שניתנה למשה רבנו בהר חורב, ככתוב במלאכי פרק ג' פס' כ"ב: "כב זכרו, תורת משה עבדי, אשר צייתי אותו בחרב על-כל-שפאל, חקים ומשפטים" וניתנו ע"י כל הנביאים וזה תפקידו של מכין הגאולה, ככתוב במלאכי פרק ב': "א כי-שפתי כהן ישמרו-דעת, ותורה יבקשו מפיהו: כי מלאך ה' צבאות, הוא". ועל כך אמר שלמה המלך, "מה שהיה הוא שיהיה", כלומר מדובר כאן על משה ואהרון כמכיני הגאולה וכמשיחים.

לכן, הרבי מלובביץ' אמר לשאלתו של הרב שך, מדוע חסידיו טוענים שהוא משיח, תשובת הרב הייתה שהוא אינו משיח. תשובת הרב שך הייתה אם כך מדוע טוענים חסידיו שהוא משיח. תשובת הרבי מלובביץ' במאמר זה הייתה שהמשיח הוא כהן ואילו הרבי אינו כהן בגלגול זה.

לסיכום: עפ"י דברים אלה הרבי מלובביץ' הבין שהמשיח יגיע מדרגת כהן, כמו משה רבנו, וכמו שאמר שלמה המלך – מה שהיה הוא שיהיה. על בואה של נשמת משה רבנו נכתב בספר ישעיהו הנביא פרק נ"ג. לכן, אם הרבי הוא המשיח אז צריכים לחפש אותו / או שהוא יהיה מעובר בכהן המשיח או שיוולד עם הכהן משיח.